

IZVOD IZ ZAPISNIKA

S 24. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sjednica održana 6. veljače 2020. godine.

Čl. 48. st. 3.

Koji je krajnji rok, odnosno do kada se retroaktivno može uzeti u obzir dokumentacija vezana uz podnošenje zahtjeva za pomoć radi pokrića troškova liječenja, odnosno pokrića troškova prilikom nabave medicinskih pomagala, odnosno lijekova? U konkretnom slučaju, riječ je o medicinskom pomagalu za koje dokumentacija datira iz 2016. godine.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Komisija je ovlaštena za tumačenje sada važećeg Kolektivnog ugovora, te ostvarivanja svih prava koja su istim ugovorena.

Budući da se upit podnositeljice odnosi na prava iz prethodnog Kolektivnog ugovora, ova Komisija ga više nije ovlaštena tumačiti.

Čl. 48. st. 3.

S obzirom da odredba članka 48. stavka 3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ne propisuje izričito koja su to medicinska pomagala nužna i nenadomjestiva drugim odgovarajućim lijekom ili pomagalom, postavlja se pitanje spadaju li u tu kategoriju i naočale za vid, u odnosu na koju kategoriju medicinskog pomagala je od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, kao poslodavca, zatražena naknada troška.

Napominjemo da je Zajednička komisija na sjednici održanoj 8. svibnja 2009. godine zauzela sljedeće stajalište:

„Pod medicinskim pomagalima i potrebnim lijekovima smatraju samo ona medicinska pomagala i lijekovi koji su prema preporuci nadležnog liječnika specijaliste po pravilima medicinske struke nenadomjestivi i prijeko potrebni (nužni) za održavanje života i osnovnih funkcija službenika ili namještenika, njegovog djeteta ili supružnika. Obzirom da medicinska pomagala kao što su naočale, zubne proteze, tlakomjeri, aparati za mjerenje šećera u krvi, elastične čarape i sl. nisu prijeko potrebni za održavanje života i osnovnih životnih funkcija službenika ili namještenika, njegovog djeteta ili supružnika, ista se ne mogu smatrati medicinskim pomagalima u smislu članka 54. stavka 4. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 93/08).

Uzimajući u obzir navedeno tumačenje, te da se odredbom članka 48. stavka 3. trenutno važećeg Kolektivnog ugovora ipak (u određenoj mjeri drugačije uređuje ovo pravo službenika i namještenika (sada se propisuje da medicinska pomagala moraju biti nužna i nenadomjestiva drugim odgovarajućim lijekom ili pomagalom), molimo tumačenje predstavljaju li medicinska pomagala kao što su naočale za vid medicinska pomagala sukladno članku 48. stavku 3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 5/48 od 22. veljače 2019. godine, te daje sljedeće, dodatno, tumačenje:

Tumačenje broj 12/48.

Za ostvarenje prava iz članka 48. stavka 3. Kolektivnog ugovora potrebni su:

- preporuka nadležnog liječnika specijaliste po pravilima medicinske struke,
 - dokaz da je pokriće troškova zatraženo ali nije odobreno od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,
 - da je liječenje, pomagalo odnosno lijek nužan i nenadomjestiv tj. nema odgovarajuće alternative koja se pokriva od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje;
- uz napomenu da se mora raditi o kumulativnom ispunjenju sva tri uvjeta.

Čl. 53. st. 16.

Da li službenici i namještenici ostvaruju pravo na isplatu naknade za vrijeme odsutnosti s posla u trajanju više od dva dana uzastopce?

Naime, prema tumačenju Zajedničke komisije br. 6/53 od 21. ožujka 2018. godine, naknada se ne isplaćuje u slučaju kada službenik i namještenik ostvaruje pravo na pojedinačnu (dnevnu) kartu i pravo na naknadu u visini od 1 kune po kilometru.

Slijedom navedenog, možemo li zaključiti da se službenicima i namještenicima koji ostvaruju pravo na naknadu u iznosu od 1/12 cijene godišnje karte ili naknadu u visini cijene mjesečne karte, naknada neće umanjivati u slučaju odsutnosti s posla u trajanju od tri ili više radnih dana (primjerice, kod privremene spriječenosti za rad, korištenja godišnjeg odmora, plaćenog dopusta)?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 18/53 od 30. svibnja 2019. godine.

Čl. 53.

Na koju naknadu prijevoza (cijena godišnje/mjesečne karte javnog prijevoza ili visina od 1 kune po prijeđenom kilometru) imaju pravo državni službenici i namještenici, ako od mjesta prebivališta do mjesta rada postoji javni prijevoz koji nije organiziran na način da državnom službeniku i namješteniku omogućava redoviti dolazak na posao i s posla. Imaju li državni službenici u tom slučaju izbor povoljnijeg prava za službenika?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 10/53 od 21. ožujka 2018. godine.

Čl. 53. st. 9., 10. i 12.

Radim u Velikoj Gorici, putujem iz Siska te imam organizirani javni prijevoz autobusom s dva prijevoznika. U dolasku čekam oko 20 kilometara, a u povratku (na relaciji Velika Gorica - Sisak) moram čekati 61 minutu do polaska autobusa, s obzirom da na autobus koji kreće u 15.47 sati (radim do 15.30 sati) ne mogu stići, jer je udaljenost od mjesta rada do autobusne stanice skoro 2 kilometra.

Da li imam pravo na naknadu troškova prijevoza u visini od 1,00 kune po prijeđenom kilometru ili trebam dobiti iznos mjesečne karte?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/53 od 2. ožujka 2018. godine, te Tumačenje broj 7/53 od 21. ožujka 2018. godine.

Čl. 53. st. 9.

Pozivam se na odredbu članka 53. stavka 9. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Budući da mi ZET-ov godišnji pokaz ne osigurava dozvoljeni cenzus od 45 minuta, da li bi korištenje ZET-ovog godišnjeg pokaza te prijevoza putem Hrvatskih željeznica bilo opravdano rješenje?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike propisano je što se smatra organiziranim javnim prijevozom koji omogućava redovitog dolaska na posao i povratka s posla. Komisija ne rješava pojedinačne slučajeve.

Čl. 53.

Smatram kako je nastalo konfuzno stanje, s obzirom da se Tumačenjem Zajedničke komisije br. 1/53 od 23. siječnja 2018. godine jasno dalo do znanja da će se primjenjivati onaj propis koji je povoljniji za zaposlenike, da bi se Izmjenama Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 12/18) omogućila primjena onog propisa koji je povoljniji za poslodavca. Također, smatram da je nerazumljivo razvlačenje spornog članka Kolektivnog ugovora, jer se može manipulirati u svim pravcima, osim za prave putnike. Naime, putnici koji 2-3 kilometra putuju od mjesta stanovanja do mjesta rada i obratno, imaju pravo na troškove u iznosu od 200 kuna, što je cijena mjesečne karte, dok se

zaposlenicima koji putuju preko 10 kilometara u jednom pravcu priznaje pravo na trošak u iznosu od 300 kuna. Dakle, potrebno je svima priznati pravo na trošak prijevoza u iznosu i na način koji je povoljniji za putnike ili donijeti neku pravednu odluku (tko putuje javnim prijevozom, a tko osobnim vozilom).

Stoga me zanima što je ispravno tumačenje: primijeniti propis koji je povoljniji za zaposlenika ili za poslodavca.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

U trenutku davanja Tumačenja broj 1/53 od 23. siječnja 2018. godine Zajednička komisija je, zbog činjenice da je pravo na naknadu troškova prijevoza bilo povoljnije uređeno Temeljnim Kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama, sukladno članku 109. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, identičnu odredbu primijenila i na državne službenike i namještenike.

Nomotehnički i sadržajno identičan članak koji regulira pravo na naknadu troškova prijevoza kroz Izmjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike na snazi je od 1. veljače 2018. godine, te od tog dana više nema temelja pozivati se na članak 109. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike u pogledu prava na naknadu troškova prijevoza. Napominjemo da se izmijenjeni članak 53. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike primjenjuje od dana 1. prosinca 2017. godine.

Članak 109. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koji regulira primjenu povoljnijeg materijalnog prava na državne službenike i namještenike, ukoliko takvo pravo bude ugovoreno sa sindikatom javnih službi, nema za posljedicu automatsko derogiranje mogućnosti optiranja poslodavcu, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 53. stavka 11. i stavka 13. alineje 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Čl. 53. st. 8., 13. i 16.

1. Molim vas za tumačenje odredbe članka 53. stavka 16. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Na koje se slučajeve odnose riječi: „više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao“? Znači li to da ako službenik izostane dva dana uzastopce zbog razloga navedenih u navedenoj odredbi Kolektivnog ugovora da će mu se naknada prijevoza umanjivati od trećeg dana i nadalje?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 6/53 od 21. ožujka 2018. godine.

2. Može li se odredba članka 53. stavka 13. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike primijeniti na sve slučajeve kad postoji organizirani prijevoz na cijeloj relaciji kojom službenik putuje na posao, a službenik se izjasnio da ne koristi javni prijevoz, već putuje osobnim automobilom? Može li poslodavac u tom slučaju isplatiti službeniku naknadu troškova prijevoza u iznosu od 1 kune po prijeđenom kilometru, jer je to poslodavcu povoljnije od isplate naknade mjesečne karte?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Odredba članka 53. stavka 13. Kolektivnog ugovora odnosi se na one situacije u kojima od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza na dijelu udaljenosti.

3. U vezi odredbe članka 53. stavka 8. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, pripada li službeniku pravo na naknadu troškova prijevoza u mjestu prebivališta, ako je udaljenost od mjesta stanovanja do stanice međumjesnog prijevoza veća od 2 km, a službenik se izjasnio da putuje osobnim automobilom? Ima li takav službenik pravo na naknadu u iznosu 1/12 cijene godišnje karte mjesnog i međumjesnog prijevoza?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

U slučaju postojanja organiziranog javnog prijevoza kojeg državni službenik i namještenik ne koristi, primjenjuje se odredba članka 53. stavka 10. Kolektivnog

ugovora, bez obzira na činjenicu korištenja osobnog automobila državnog službenika i namještenika.

Čl. 92. st. 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 104/13, 104/13 - Dodatak I., 150/13 - Dodatak II., 150/13, 153/13 - Ispravak Dodatka II., 77/15 - Sporazum, 71/16 - Dodatak III. i 123/16).

Upit se odnosi na status državne službenice Dijane Nemčić koja je s danom 14. prosinca 2015. godine imenovana za sindikalnu povjerenicu Nacionalnog sindikata policije Ministarstva unutarnjih poslova, Podružnicu Policijsku upravu Zagrebačku, sukladno Odluci navedenog sindikata broj NSP-01-01/12-207/2015 od 10. prosinca 2015. godine.

Navedena Odluka se poziva na članak 92. stavak 2. prethodnog Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, u vezi članka 187. Zakona o radu („Narodne novine“, br. 93/14 i 127/17), prema kojima sindikalni povjerenik ima pravo na naknadu plaće za puno radno vrijeme te je dostavljena poslodavcu koji je odbio postupiti po istoj, s obzirom da je stava da se isplate naknade plaće mogu vršiti samo prema reprezentativnim sindikatima.

Odvjetnik Marko Crnković, koji zastupa navedeni sindikat, navedeno smatra pogrešnim te se poziva na članak 194. Zakona o radu i mišljenja je da imenovana službenica ostvaruje uvjete iz članka 92. stavka 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike.

Iz upita je vidljivo da se državna tijela pozivaju na mišljenje Ministarstva rada i mirovinskoga sustava KLASA: 110-01/14-01/226, URBROJ: 524-03-01/1-14-4 od 7. srpnja 2015. godine te Izvod iz zapisnika sa sjednice koja je održana dana 2. rujna 2015. godine, prema kojima pristupanje kolektivnom ugovoru po starom Zakonu o radu, nakon izmjena i dopuna Kolektivnog ugovora kroz Sporazum o primjeni osnovice za izračun jubilarne nagrade, sukladno tada važećem zakonodavstvu, više ne proizvodi pravni učinak u odnosu na pristupnike.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/1 od 22. veljače 2019. godine.

Čl. 43.

U centraliziranom obračunu plaća (dalje: COP) je temeljem Tumačenja Zajedničke komisije br. 1/43 od 23. veljače 2018. godine uveden element bolovanja 13003 i 13001:

- 13001 - bolovanje, osim ozljeda na radu, radi liječenja ili medicinskih ispitivanja (do 42 dana) - prosjek 3 obračunate plaće (izračun satnice: zbroj bruta 3 prethodno obračunatih plaća dijeli se sa zbrojem ukupnog broja sati tih razdoblja, dobivena satnica množi se brojem sati bolovanja i od tog iznosa obračunava se 85%),

- 13003 - bolovanje, osim ozljeda na radu, radi liječenja ili medicinskih ispitivanja (do 42 dana) - najpovoljniji izračun (računa se iznos najpovoljnije satnice na temelju dvije formule: satnice redovnog rada i prosjeka 3 prethodno obračunate plaće uz reobračun bolovanja u redovan rad, dijeljeno s fondom sati mjeseca u kojem se obračunava, te se satnica množi s brojem sati bolovanja i od tog iznosa se obračunava 85%).

Molimo za pojašnjenje koja se osnovica koristi za obračun bolovanja za državne službenike i namještenike:

- da li prosjek plaće za tri mjeseca dijeljen sa zbrojem ukupnog broja sati za ta tri mjeseca (po elementu 13001) ili

- plaća isplaćena u prethodna tri mjeseca, što uključuje i sve dodatke, dijeljeno s fondom sati tekućeg mjeseca, odnosno mjeseca obračuna plaće (po elementu 13003)?

Drugi problem koji nam nije jasan da li u slučaju nastavnog bolovanja dobivenu satnicu koristimo konstantno ili se mijenja ovisno o satima mjeseca obračuna plaće?

Primjerice, zaposlenik je krenuo na bolovanje u siječnju, izračunat mu je prosjek 6484,16 koji je podijeljen sa 184 radna sata, čime je dobivena satnica u iznosu 35,24 kune. Da li taj dobiveni iznos koristimo kao neizmijenjen i u obračunu bolovanja u veljači ili se preračunava, s obzirom da je u mjesecu siječnju bilo 184 radna sata, a u mjesecu veljači 160 radnih sati?

Mišljenja smo da bi obračun bolovanja za sva ministarstva trebao biti jednoobrazan, dok smo od službenika koji upravljaju COP-om dobili odgovor da sami odaberemo koji obračun bolovanja želimo koristiti, a ako nam izračun ne odgovara da sami korigiramo satnicu.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/43 od 23. veljače 2018. godine te Tumačenje broj 2/43 od 19. prosinca 2018. godine.

Čl. 28.

Da li službenica ima pravo na dva dana plaćenog dopusta u slučaju smrti ujne? Koji su krvni srodnici do četvrtog stupnja srodstva?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 5/28.

Sukladno članku 28. stavku 1. alineji 4. Kolektivnog ugovora pravo na plaćeni dopust u trajanju od 2 radna dana službenik i namještenik ima samo u slučaju smrti ostalih krvnih srodnika zaključno s četvrtim (IV.) stupnjem srodstva, odnosno tazbinskih srodnika zaključno s drugim (II.) stupnjem srodstva.

U ostale krvne srodnike zaključno s četvrtim stupnjem srodstva spadaju u pravoj liniji djed i baka, pradjed i prabaka, šukundjed i šukunbaka, unuk i unuka, praunuk i praunuka, šukununuk i šukununuka te u pobočnoj liniji brat i sestra, nećak i nećakinja, stric, ujak, teta i njihova djeca.

U smislu navedene odredbe u tazbinske srodnike zaključno s drugim stupnjem spadaju roditelji bračnog druga, brat i sestra bračnog druga te djed i baka bračnog druga.

Slijedom navedenog, u slučaju smrti ostalih članova obitelji, a koji ne ulaze u krug krvnih, odnosno tazbinskih srodnika, državni službenik i namještenik ne ostvaruje pravo na plaćeni dopust.

Čl. 49.

Molim tumačenje u svezi plaćanja troškove prijevoza i troškova ispitne komisije za polaganje stručnog ispita za ovlaštenog zemljišnoknjižnog referenta, koji je položen u 2016. godini.

Službenica nije bila upućena od strane čelnika tijela na polaganje navedenog stručnog ispita, već je osobno podnijela zahtjev. Službenici je bilo odobreno polaganje ispita, međutim čelnik tijela je odlučio da troškove polaganja snosi službenica.

Službenica je 2018. godine dostavila tadašnjem sucu ovlaštenom za obavljanje poslova sudske uprave zamolbu za refundiranje troškova iz 2016. godine za polaganje stručnog ispita, dok je u vezi navedenog pitanja postavila i upit Ministarstvu pravosuđa, koje se pozvalo na članak 18. Pravilnika o polaganju posebnog stručnog ispita i imenovanju ovlaštenih zemljišnoknjižnih referenata, prema kojem sud snosi troškove prvog polaganja.

Ako čelnik tijela nije uputio službenicu na polaganje stručnog ispita, da li je sud u obvezi plaćanja troškova ispitne komisije i što je s troškovima prijevoza?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike nisu ugovorena prava koja bi službenik ostvarivao s osnove polaganja stručnog ispita. Navedena prava službenik ostvaruje u skladu s posebnim propisom (Zakon o državnim službenicima) i Pravilnikom o polaganju posebnog stručnog ispita i imenovanju ovlaštenih zemljišnoknjižnih referenata, a koje Komisija nije ovlaštena tumačiti.

Čl. 38. st. 4.

Što se podrazumijeva pod pojmom „redovan rad u tekućem mjesecu“ te da li se visina naknade za vrijeme provedeno na pasivnom dežurstvu (pripravnost za rad) u subotu, nedjelju i blagdan isplaćuje u drukčijem iznosu u odnosu na vrijeme provedeno na pasivnom dežurstvu (pripravnost za rad) u radne dane.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj od 9/38 od 2. listopada 2018. godine te Tumačenje broj 11/38 od 19. prosinca 2018. godine.

Čl. 53.

Službenik koji prebiva izvan mjesta rada, ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza (međumjesni prijevoz) i na toj relaciji je organiziran javni prijevoz koji omogućuje redoviti dolazak na posao i odlazak s posla.

Međutim, u konkretnom mjesecu isti službenik ima obvezu dežurstva izvan redovitog radnog vremena, subotom, nedjeljom te neradnim danima kada se ne može predvidjeti dolazak odnosno povratak s posla, dok javni prijevoz ne prometuje, primjerice, nedjeljom i blagdanima.

Da li u ovom slučaju godišnja odnosno mjesečna karta pokriva dolazak službenika na posao i u vrijeme dežurstva (izvan redovitog radnog vremena, subotom, nedjeljom te neradnim danima) ili bi službenik u vrijeme dežurstva, pored naknade za godišnju odnosno mjesečnu kartu, imao pravo i na naknadu troškova prijevoza u visini od 1,00 kune po prijeđenom kilometru?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 5/53 od 2. ožujka 2018. godine.

Čl. 7. st. 2. i čl. 39.

Radim u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, Samostalnom sektoru za reviziju i nadzor medicinskog vještačenja na radnom mjestu vještaka revizora te imam nešto više od 37 godina radnog staža u javnim i državnim službama, koji sam ostvarila na sljedeći način:

- od 16. kolovoza 1982. do 28. veljače 1996. radila sam u Domu zdravlja Đakovo,
- od 1. ožujka 1996. godine do 30. studenog 2011. radila sam u Zavodu za javno zdravstvo Osječko-baranjske županije,
- od 1. prosinca 2001. do 31. svibnja 2004. radila sam u Domu zdravlja Željezničara Zagreb,
- od 1. lipnja 2004. do 28. ožujka 2013. radila sam u Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Područnoj službi Zagreb.

Potom sam premještena na sadašnje radno mjesto.

Obzirom da sam ostvarila preko 30 godina kontinuiranog radnog staža u javnim zdravstvenim ustanovama te nešto više od 6 godina radnog staža u državnoj službi, molim pojašnjenje ispunjavam li uvjete iz članka 7. stavka 2., a samim time i uvjete iz članka 39. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/7 od 23. siječnja 2018. godine i Tumačenje broj 3/7 od 23. svibnja 2018. godine te se daje sljedeće, dodatno, tumačenje:

Tumačenje broj 7/7.

Odredba članka 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike primjenjuje se na službenike i namještenike koji su u državno tijelo preuzeti temeljem zakona iz jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, odnosno iz javne službe ili su premješteni temeljem pisanog sporazuma čelnika tijela, neovisno o tome je li do tog preuzimanja, odnosno premještaja došlo prije sklapanja ovog Kolektivnog ugovora ili nakon toga.

Čl. 7. st. 2. i čl. 39.

Radim u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, Samostalnom sektoru za reviziju i nadzor medicinskog vještačenja na radnom mjestu vještaka revizora te imam oko 37 godina kontinuiranog radnog staža u javnoj i državnoj službi.

Zasnovala sam radni odnos u Krapinskim toplicama, Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju 1982. godine, gdje sam radila do 2010. godine. Nakon toga radila sam u Domu zdravlja Zaprešić do 2012. godine, kada sam počela raditi u Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, odakle sam u mjesecu veljači 2015. godine premještena u Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava.

Obzirom da sam ostvarila preko 32 godine kontinuiranog radnog staža u javnim zdravstvenim ustanovama te 4 godine i 10 mjeseci radnog staža u državnoj službi, ispunjavam li uvjete iz članka 7. stavka 2., a samim time i uvjete iz članka 39. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/7 od 23. siječnja 2018. godine, Tumačenje broj 3/7 od 23. svibnja 2018. godine te Tumačenje broj 7/7 od 6. veljače 2020. godine.

Čl. 7. st. 2. i čl. 39.

Radim u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, Samostalnom sektoru za reviziju i nadzor medicinskog vještačenja na radnom mjestu vještaka revizora te imam 37 godina radnog staža u javnoj i državnoj službi.

Dosadašnja radna mjesta:

- Klinika za traumatologiju u Zagrebu (1985.-1986.),
- Medicinski centar u Virovitici (1986.-1987.),
- Dom zdravlja Ivo lola-Ribar, koji je kasnije preimenovan u Dom zdravlja Susedgrad (1988.-1999.),
- Ordinacija opće medicine - u zakupu (1999.-2010.),
- Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (veljača 2010.-svibanj 2013.), te
- Ministarstvo rada Mirovinskoga sustava (od lipnja 2013.).

Stoga molim pojašnjenje ispunjavam li uvjete iz članka 7. stavka 2., a samim time i uvjete iz članka 39. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/7 od 23. siječnja 2018. godine, Tumačenje broj 3/7 od 23. svibnja 2018. godine te Tumačenje broj 7/7 od 6. veljače 2020. godine.

**PREDSJEDNICA
KOMISIJE**

Iva Bolanča

